

[Glistrup]

Begrundelse

Spørgsmålets grundlag er følgende afsnit i Politiken for 20. april 1980 sektion I side 7:

»Poul Madsen havde også regnet på Danmarks betalingsbalancesituation, såfremt vi havde de 12 atomkraftværker, Sverige har besluttet sig for. Med den nuværende prisforskel på uran og olie ville Danmark årligt spare 7,7 mia kr. i udenlandsk valuta, svarende til halvdelen af betalingsbalanceunderskuddet.«

Besvarelse (21/5 80):

Energiministeren (Poul Nielson):

Opførelsen af et kernekraftværk i stedet for en tilsvarende kapacitet i kul/oliefyrede kraftværker medfører i byggeperioden en ekstra belastning af betalingsbalancen. Under driften opnås til gengæld en valutamæssig gevinst. Den samlede valutamæssige konsekvens for Danmark af at sats på kernekraften vil bl. a. afhænge af væksten i elforbruget, udbygningstakten med nye anlæg, de konkrete anlægspriser, andelen af dansk indsats og udviklingen i brændselspriser. Disse forhold vil blive behandlet i det økonomiske råds kernekraftredegørelse, der forventes at foreligge til sommer, og i energiplanen, der vil blive forelagt folketinget i næste samling.

Uden at skulle gå i detaljer er det givet, at Danmarks valutaunderskud ikke, som angivet i spørgsmålet, »var blevet 7,7 mia kr. mindre i 1980, hvis vi havde haft svensk atomkraftstandard«. Som det fremgår af begrundelsen til spørgsmålet, er en af forudsætningerne for de 7,7 mia kr., at de 12 kernekraftværker, der indgår i de svenske energiplaner, allerede var idriftsat i Danmark. Den ekstra belastning af valutabalancen, som anlægsudgifterne giver anledning til, er således ikke indregnet. Besparelsen i driftsfasen ved at producere elektricitet på kernekraft fremfor på fossilt brændsel er til gengæld opgjort på grundlag af en elektricitetsproduktion, der er ca. 3 gange det aktuelle behov. Endelig er det antaget, at valget står mellem kernekraft og olie, hvor det reelle alternativ til kernekraften er kullene, der er væsentlig billigere end olien.

Spm. nr. 784

Til *landbrugsministeren* (29/4 80) af:

641 Ft

Ernst Schmidt (FP):

»Vil minsteren tage initiativ til at hjælpe landbruget, således at 60.000 traktorer ikke ifølge lovgivningen skal kasseres som ubrugbare den 1. januar 1981?«

Begrundelse

Ifølge Landsbladet den 25.4.80 har man ved Foreningen af Maskinkonsulenters generalforsamling på Falster debatteret den urimelige lovgivning angående 60.000 traktorer i landbruget. Og maskinkonsulenterne opfordrer til en lovændring, så de ældre traktorer uden førerhus/førerværn fortsat må benyttes. Spørgsmålet er stillet af hensyn til besparelser og af økonomiske grunde.

Besvarelse (20/5 80):

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

I denne anledning skal jeg udtale følgende:

Ifølge arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 406 af 8. august 1975 må traktorer leveret før 1. maj 1967, uanset kravet i samme bekendtgørelses § 4, i et nærmere angivet omfang benyttes uden godkendt førerværn i tiden indtil 1. januar 1981. Det, spørgeren ønsker, er, at der af økonomiske hensyn åbnes mulighed for at benytte ældre traktorer uden førerværn også efter 1. januar 1981 med den begrundelse, at ca. 60.000 traktorer herved ikke vil blive berørt af overgangsbestemmelsen.

Direktoratet for arbejdstilsynet har over for mig oplyst, at direktoratets leverandørinspektion for landbrug m.v. har anslået, at der i landbruget findes mellem 40.000 og 60.000 ældre traktorer, der er leveret før den 1. maj 1967, og som er fritaget for kravet om førerværn. Af disse vil ca. halvdelen være ophugningsmodne, og ca. ¼ vil formentlig være berettiget til dispensation fra kravet om førerværn i henhold til bekendtgørelsens § 8. Der vil derfor kun være ca. 10–15.000 ældre traktorer, som skal forsynes med førerværn efter den 1. januar 1981.

Direktoratet for arbejdstilsynet bemærker, at man ved forespørgsel hos forhandlere af førerværn har fået oplyst, at prisen for godkendte styrtbøjler ligger mellem 2–3.000 kr. og for førerhuse ca. 6.000 kr. Som følge heraf og under henvisning til, at der hvert år